

Redogörelse för undersökning av Saxån den 21 november 1973

Undersökningen är den 6:e och sista för året. Vattenföringen hade ökat betydligt sedan föregående provtagning den 3 oktober 1973 till följd av nederbörd. Genom avrinning från åkrar hade vattnet på många provtagningspunkter en påfallande hög grumlighet. Vid provtagningen var vädret vackert med solsken.

Vattentemperaturen varierade inom området 1,7 - 3,3°C

Syrehalt genom den goda vattentillgången blev syreförhållandena relativt likartade inom hela Saxåns avrinningsområde och påverkan på syrehalten i recipienten från utgående avloppsvatten var genomgående obetydlig eller ingen. Det lägsta syremättnadsvärdet var 77 %, men övervägande antalet värden låg över 90 %. Påverkan på vattendragets syrehalt kan därför bedömmas som svag.

Biokemisk syreförbrukning: halten syreförbrukande substans var vid denna undersökning påtagligt större än i oktoberundersökningen. Det högsta värdet 12,3 mg/l uppmättes nedströms Svalövs avloppsreningsverk. Men även å station 31 Allarp i Vålabäcken erhöles ett så högt värde som 9,7 mg/l.

De förhållandevis höga BS7-värdena vid rådande goda vattenföring torde orsakas av tillförsel av diffus förorening. Vid den låga vattentemperaturen är givetvis även nedbrytningen av organisk substans långsam.

Färgstyrka: åvattnets halt av brunfärgande ämnen var synnerligen starkt varierande. En färgstyrka på 80 mg Pt/l uppmättes sålunda vid station 16 Tågerup medan å station 13 Torrlösabäcken endast ett värde på 7 mg/l registrerades. Variationerna torde delvis sammanhänga med uttvättning av omgivande mark. Hög färgstyrka orsakad av järnföreningar konstaterades liksom tidigare å station 31 Allarp i Vålabäcken, där en betydande växt av järnbakterier var förhanden.

pH-värde: pH-värdena varierade mellan 7,4 och 7,9, vilket inte föranleder någon kommentar.

Ledningsförmåga: salthalterna hade minskat ytterligare sedan provtagningen den 3 oktober, men får trots den goda vattentillgången betraktas som höga.

Grumlighet: som inledningsvis framhölls var åvattnets grumlighet hög inom de flesta åavsnitten, men dock högst i själva Saxån från Marieholmsammanflödet med Braån, som hade lägre grumlighet.

Fosfor: fosforhalten hade minskat betydligt sedan provtagningen i oktober, men då inga vattenföringsuppgifter disponeras är det omöjligt att uttala sig om de totala mängderna. En ökning av recipientens fosforhalt var påtaglig t.ex. nedströms Marieholms reningsverk och nedströms Svalövs reningsverk.

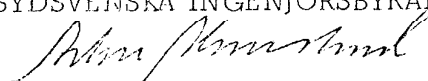
Kväveföreningar: nitrathalterna var av ungefär samma storleksordning som i oktoberundersökningen och varierade mellan 1,9 och 7,2 mg nitrat-N/l.

Bakteriologisk undersökning: halten agarbakterier vid 22°C var av samma storleksordning som i oktoberundersökningen. Förhållandevis höga halter uppmättes nedströms Marieholms reningsverk och i det lilla diket N Södervidinge Hpl (station 32). Halten termotabila kolibakterier var dock betydligt högre än i oktober.

Biologisk besiktning: någon mera påfallande påverkan i form av smutsvattensvamp e.d. var icke förhanden vid provtagningen. Den goda vattenföringen åstadkom en viss renspolning av åsystemet. Så konstaterades t.ex. att en utspolning av andmat Lemma minn.

Sammanfattning. Genom höstens nederbörd hade vattentillgången i Saxån genomgått en markant ökning sedan provtagningen i början av oktober. Syresituationen hade därför genomgått en markant förbättring och syremättnaden uppgick till 90 % på övervägande antalet stationer. Tillförda avloppsvatten påverkade ej syresituationen. Den ökade markavrinningen synes emellertid ha påverkat vattenbeskaffenheten genom tillförsel av biokemisk syreförbrukande substans, färg-ökande och grumlande substans

Malmö den 18 januari 1974
för SYDSVENSKA INGENJÖRSBYRÅN AB

Artur Almestrand